

SZERKESZTŐI IRODA:
Magyar-utca végén (Máriaffy-ház) a hóv a lap szellemi részét illető közlemények czimzendőik.
Az „ELLENZÉK” előfizetési díja:
Egész évre 16 frt v. 32 korona. | Negyedévre 4 frt v. 8 korona.
Félévre 8 frt v. 16 korona. | 1 hóra 1 frt 50 kr. v. 3 korona.
Egyes szám ára 5 kr., vagy 10 fillér.
Megjelenik mindennap, kivéve a vásár- és ünnepnapokat.
Kéziratok nem adódnak vissza.

ELLENZÉK.

Telefon sz.: 9. POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP. Telefon sz.: 9.

KIADÓ-HIVATAL:
Kolozsvárt, Belközép-utca 38-ik szám.
Egy négyszög centiméternyi tér ára 4 krajczár. Gyárokat kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek.
Reklam sora 1 forint.
Bélyeg-illeték minden hirdetés után 30 kr.
Hivatalos közlemények sora: 5 forint.
Nyilatkoztatói cikkeik: 1 garmond sora után 30 krajczár ártanak.

Az ugrai beszámoló.

Köszönet Tisza István grófnak az ugrai kirohanásért. Köszönet az igazságtételért, a melyet e kirohanás ténye és az ahhoz fűződő körülmények által az ellenzék parlamenti küzdelmének nyújtott!

Mert hát mit is jelent voltaképpen az a tény, hogy Tisza István gróf, a legelőkelőbb szokatlan időben és az általa eddigi képviselői pályáján következő gyakorlat ellenére, felkeresi választott és környezve a szabadelvűpárt elnöki komisszáriusától, beszédet tart politikai helyzetről?

Nos hát az „Országos Hírlap”, a melynek befentesének: Mikszáth Kálmán urnak az organuma elég naiv világossá teszi bennünket annak a jelentőségéről.

Elmondja tisztán, hogy a szabadelvűpárt előtt nem titok, hogy a gróf emberül in petto Tisza István urna candidálva és kapcsolatban az ugrai beszámolóval, nyilvánvaló célzást tesz arra, hogy bár Tisza gróf eseményeket megelőzni nem akar, és a politikai vezetést most keze nem is ragadja, ahhoz való jogát nem tartal is fenntartotta.

Ugy áll tehát a helyzet az „Országos Hírlap”-nak a beösmérés jellel bíró nyilatkozata szerint, hogy Bányffy Dező ugyan a miniszterelnöki korszakának a hasznélvezője, de Tisza István gróf a várományos joga.

Ez a beösmérés eszünkbe juttatja pántlika-gilisztá alakját a természetből. Az állatvilágnak ez a nem éppen rendű alakja arról nevezetes, hogy elvágása esetén azt ujjal és ismét cseréli ki. Megtörténik, hogy oly nagy könnyűséggel viseli el a levezetés következményeit. Máskor azonban az organizmus rendkívüli erőfeszítéssel igényli az elvágott fejnek ujjal való kipótlása.

Nos hát a szabadelvűpárt ebben hasonlít a pántlika-gilisztához. Mikszáth Tisza Kálmánt vesztette el teste körül, érezni látszott a veszteség fájdalmait. De már Szapáry és Wekerle organizmus látható kinjai nélkül állnak el a test törzsétől. Ám az urnak kinőtt fej anuál erősebben támasztja a fejét ekként cserélgető organumához. Ugy néz ki a dolog, hogy

ha most találnák azt a fejet lenyelni, a test nem volna képes aztegy könnyen másikkal helyettesíteni. Végig nézhetünk ugyanis a csuszás-mászásban felelt hajlékonnyá lett organismus minden izecskéjén, de egyik sem látszik azzal azerővel rendelkezni, a melyet új fej létrehozása igényelne.

Már pedig nem közönséges valami ám annak a fejnek a létezése! Mert hát a fejen van a száj, a mely a táplálékot hivatott a testbe juttatni. Nem mindennapi veszedelem lenne tehát, ha azt a fejet most találnák a giliszta testétől elszakítani. Addig mindenesetre kritikus helyzetet fogna ez jelenteni, — a míg ki nem nő a szervezetnek az a ma csak kis dudorodást képező izülete, a mely képes lesz idővel a jól rágó szájjal ellátott fejjé alakulni.

Ime ez az „Országos Hírlap” elszólásának a tanúsága!

És ez a szabadelvűpártnak nevezett érdekszövetkezet Bányffyhoz való ragaszkodásának a magyarázata!

Mert hát Bányffy ma az egyetlen rész az egész zabálásban tulnteggett szervezetben, a mely meg tud felelni a test ama igényeinek, a melyeket az a fej és főleg a száj irányában szokott támasztani.

Idővel arra való lesz más is. De addig, a míg az a más kinövi magát, csak Bányffy által élhet, mert csak az ő útján táplálkozhatik a liberalismus pántlika-gilisztája.

Hogy ne volna hát hallatlan dolog, valkermő merénylet az ellenzék aktiója, a mely az életnek ezt a ma egyedül rendelkezésre álló eszközt meg akarja semmisíteni!

Pedig a giliszta életösztöne olyan szépen kiczirkalmazta az ő jövőre való számítását, a mely szerint Bányffy marad addig, a míg Tisza István gr. beléphet atyja örökébe.

A ki nem volt tisztában még a szabadelvűpártnak ezzel a számításával, az tisztába jöhet azzal az O. H. közleményéből. És tisztába jöhet azzal is, hogy mi hát tulajdonképpen az ellenzék most folyó küzdelmének kiváló jogosultsága.

Hát egyszerűen az a felfogás, a mely nem hajlandó egy országot egyetlen párt fidei comissiumául tekinteni,

— a dolgok természetes rendjén alapuló az a meggyőződés, hogy egyetlen fának sem lehet az égig nőni, egyetlen szervezetnek sem lehet a végtelen zabálás élvezetét a maga részére örök időkre lefoglalni.

Bartha Miklós azt kérdezte egyik közlelbbi vezércikkében a szabadelvű párttól, hogy meddig véli életét ki nyujthatni? És a parlamentarizmus szempontjából csak oly jogos e kérdés felvetése, mint a fisiologia szempontjából.

Avagy van-e természetesebb valami, mint a végességnak az a törvénye, hogy minden életnek meg kell egyszer semmisülni. Meg még a pántlika-gilisztának is, a mely pedig még a fejétől megfosztva is, képes egy ideig bizonyos élettevékenységet kifejtetni.

Ám a végén mégis csak megszűnik csuszni-mászni és a más organismusokat szipolyozni. Vajjon miért akar a szabadelvűpárt az állatvilág ez alakját csak épen e tekintetben különböztetni?

véleménynek pedig épen semmi sulya nem lehet. Nem lehet pedig nem csak azért, mert eredete felette kétes és homályos, hanem azért sem, mert maga a vélemény olyan alakban jelent meg még eddig mindentűt, a milyen csak az igazság egyenes megtagadásával érvényesülhet. Ugy áll ugyanis a dolog, hogy azok a megrovási ka'ndok mindentűt egy hazug feltételezésből indultak ki. Ignorálják azt a tényt, hogy az ellenzék maga sürgeti a kiegyezési kérdések megoldását, átalakítanak a felett, hogy — mint Barabás Béla indítványa mutatja — az egész ellenzék kész a sürgősebb elintézését igénylő javaslatok (A városok regalekártaletanítása) tárgyalását felvenni, nem akarják észrevenni azt sem, hogy — a mint azt Bartha Miklós indítványa bizonyítja — az ellenzék pártok az indemnity maga idején leendő tárgyalása elől sem skarnak elzárkózni, hanem kiindulva abból a tényből, hogy az ellenzék egy idő előtt, és ma provokális jellegű bizalmi szavazat jelentőségével bíró indemnityhez mint épen nem járul hozzá, — öszvevissza beszélnek mindent a parlamenti munkásság megakadályozásáról és egyéb olyan dolgokról, a miket csak a rossz lelkiismeret rómlátása vagy a naivitás beata simplicizitása hüvelykzhet ki a képviselőházban folyó eseményekből. Pedig ha már irányt akarnak adni Burg és Krasznay urak a politikai küzdelmeknek, akkor legkevésbé, a mit meg lehet várunk tőlük, hogy a tények igazságával ellentétbe ne kerüljenek. Csakhogy persze ehhez a dolgok mélyebb és tisztultabb felfogása szükségeseltetik, mint a milyent a főispáni konyhán lehet elsajátítaniok.

Politikai hírek.

A törvényhatóságok és az „obstrukció.” A Csongrád által kezdeményezett aktio két törvényhatóság részéről követésre talált. A kormánypárti sajtó reinitó nagy jelentőséget tulajdonit ezeknek a megrendelt nyilatkozatoknak, és úgy beszél a Burg Dénesek és Krasznay Miklóskok kezdeményezte megrovási kalandokról, mint a melyek az ország megmozdulásának a bizonyítékai. Nos hát mi a leghatározottabban kétségbe vonjuk, hogy azok a törvényhatósági nyilatkozatok az ország közvéleményét fejeznek ki. Erre a törvényhatósági bizottságok már csak szervezettől fogva is alkalmatlanok. De nem juthat az ország politikai közvéleménye általuk megfelelő kifejezésre már csak azért sem, mert — mint jól tudjuk — minden törvényhatósági bizottsági tag választásnál maga a kormánypárt hirdeti, hogy a pártpolitikai szempontnak nem szabad az effajta választásokat befolyásolni. Épen azért az ellenzék akárhány helyen, a hol különben sikerrel tehetne volna, nem is lépett az ilyen választásoknál aktióba. Ám ha ez így van, ki sem nézheti a törvényhatósági bizottságokban az „obstrukció” kérdésében folyó vitakozásokat egyenlőtlen erő küzdelmének egyébnak. Már pedig az ilyen küzdelem eredménye nemig nyelhet erszágos jelentőséget, hanem legfeljebb a főispán urak körül képződött megyei klikkek, ringek és egyéb érdekeltségek véleménye fölül nyujt tájékozást. Annak a

A helynevek és a német sajtó.

Budapest, nov. 2.

Figyelemre méltó szó hangozott el a Magyar Földrajzi Társaság ülésén. Berecz Antal titkár bemutatta Telkes Simonnak „Helyneveinkről” szóló értekezését, a melynek során Telkes rámutat arra az eléggé meg nem róható eljárásra, hogy a budapesti német sajtó, e világos törvények ellenére is, még mindig németre fordítja a magyar helyneveket. A magyar állam területén levő városok, falvak és puszták amugy is még most is idegen elnevezések. A mikor a magyar király szentesítette a magyar helynevekről szóló törvényt, a nemzetiségi sajtó felajdult erre a „jogtalanságra” a eget verdesó panaszal, dízstelen torpezkölással ontotta felénk gyűlölettől megmérgezett szidalmait azért, mivel természetes jogaink gyakorlását határoztuk el végrehatalára.

De hát neki kenyere ez, nem is nagyon csodálkozunk rajta. Sokkal feltűnőbb és bosszantóbb azonban az a körülmény, hogy a fővárosi hazafias német sajtó — egész flegmatikusan használja tovább is a Grosswardein, Neusatz stb. elnevezéseket, melyek pedig az említett törvény szentesítése napján megszűntek létezni. Ezt már nem hagyhatjuk szó nélkül, hanem vagy a magyarságon ejtett salemnek kell tekintenünk, vagy pedig figyel-

metlenségnek a királyilag szentesített törvény szellemé iránt.

S ez ennél csodálatosabb, ennél érthetlenebb, mivel német sajtókat eddig nem lehetett illoyalizmusal vadolni. Ezért inkább ügytelenségnek lehet minősíteni a rajunk esett sérelmet, semmint rosszakaratnak. A sajtókat, mint leginkább exponált kulturális és irányadó tényezőket, nemcsak a törvények betűihez kell magát tartani, hanem azoknak szellemét, intenczióját is lelkiismeretesen fölfognia és kommentálnia, éppen azért, mivel a közönség, a tömeg véleményét, gondolkodásának irányát nagy mértékben befolyásolja, sőt legtöbbször esetben monopolizálja is.

Hogy a székesfővárosi német sajtó ez irányban hogyan teljesíti kötelességét, azt élenken illusztrálja az a sajnálatos körülmény, hogy nemcsak helyneveinket, de széke fővárosunk utcáinak és tereinek nevét is lelkiismeretesen igyekszik nemetre fordítani s így lesz aztán a Sas-utczából Adler-Gasse, a Nádor-utczából Palatin-Gasse stb. Hogy ez mily visszaélés, mily semmibe nem vézése a magyarságnak, az nem szorul magyarázgatásra. Ez oly sérelem, melyet haladéktalanul orvosolni kell, — mondja értekezésben Telkes, a magyarosodás e fíradhatlan bajnoka.

Nos, mi kíváncsiak vagyunk, hogy vajjon szava pusztában elhangzó szó lesz-e? Nem fogják tagadhatni, hogy Telkes tárgyalagos igazsággal fejtette ki a magyarság sérelmét, a mire a Pester Lloyd-nak és a N. P. Journal-nak, Budapesti Tagblatt-nak és a többi német lapnak nem lehet másit felelni, mint ezután Nagyváradot — Nagyváradnak írni.

Az angol-francia viszály.

London, nov. 2.

A kormányhoz közel álló újságok szerint az angol kormány nem fogja tűrni, hogy a francia kormány Marchand-t Fasodába visszaküldje, ha csak visszaküldésének nem az a célja, hogy társait Szudánból elvigye.

Páris, nov. 2.

A lapok tovább azt is hangoztatják, hogy Fasoda kitritése lehetetlen. Cornely azonban azt mondja a „Figaro”-ban, hogy Fasoda kitritése semmi esetre sem volna Franciaország megazálása és kifejti, hogy örtléteig volna Fasoda kedveért a civilizáció négy sarkát lángra lobbantani. Yves Guyot azt mondja a „Siecle”-ben, hogy Marchand nem szándékozik visszatérni Fasodába.

London, nov. 2.

Az angol hadi kikötőben megindult rendszeresen a hajóhad mozgósítása. Hétszáz tisztet, fedélzeti tisztet, nagyszámu tartalékos matrózt hívtak he a Plymouthba rendelt örhajók hadierőjének kiegészítésére. Vancouverben hét czirkálóhajó és torpedónaszád előkészületet tett a tengerszállásra. A shanghaji angol hajóhad parancsot kapott, hogy

AZ „ELLENZÉK” TÁRGZÁJA.

1898. november 4.

A régi erdélyi ötvös művek.

A lapunkban már jelzett „Kolozsvári kereskedelmi és ipara története” című munkája Ürmösy Lajosnak, melyet nyomatott íven jelent meg. — A műben tárgyalva van: az ipar és kereskedelem története, — könnyen át tekinthető alakok — egész 1850 ig, a hogyan az Kolozsvárt létezett; majd fejezetre osztva, fejlődés a mai napig, minden jelentősebb dologra kiterjeszkedve, a nélkül, hogy száraz száraz válna a leírás; sem pedig az ipar meglehető intézetekben folyó szakaszi tanítás ismertetésére nem terjeszkedik ki, mivel nem tankönyv, avagy száraz szakkönyv, hanem rövid áttekintő történeti munka, hogy lássa bárki városunk haladásának e történetét. A mint, hogy városunk kereskedelmének története egy masszában megírva nem is volt.

A munka nagy előnye, tul a határon nem terjeszkedése, hogy így hatalmas munkára ne váljék. A kereskedő talanságról külön fejezetben emlékezik meg, mint a legérgebb testileteknak, a nélkül, hogy története megíródott volna eddig. — A munkájában ezen feladat is megvalósult. A munka tartalmát apróra itt nem ismertetjük, melegen ajánljuk pártolására. — Azonban régekte mily magas nívón

állott az ötvös műveltség az erdélyi részeken és így Kolozsvárt is, azt élenken eleve-niti Ürmösy is fel, miből adjuk a következő részletet, előzőleg kivonatolva a magyarországi ipart.

A hazai műipar új találmányai közül említendő a középkorból a függő, ruganyos s a maiakhoz hasonló kocsi, vagy hintó; — illyent Mátyás király közsvénykóros állapotjában legelőször készítetett. Harmadnappal halála előtt is ilyen kocsin vitték a templomba. A szebeniek Erdélyben, Magyarországon pedig mindenekfelett a pozsonyiak szorgalmatosak valának a lópor, csövek s egyéb hadi szerek gyártásában.

A mesterségi szorgalomnak hatalmas emelője volt a szerföltött fénytűzés, mely már nemcsak nemeselek, hanem gazdagabb polgárok közt is elterjedt. Következtethetni némikép az akkor divatozó fénytűzésre azon pazar bőségből s pompából, melylyel Mátyás második ne-jéveli menyegzőjét ülő. A fénytűzésnek legkritikább tárgyai: arannyal, drága gyöngyökkel s kővekkal himzett s kirakott ruhák, nyergek, lótakarók, szerszámok, szobor-butorok, szőnyegek. Gyönyörű mű volt azon sőtartó is, a mit Mátyás a nápolyi királynak ajándékuul küldött, mint mely szép formája a magyar művészetnek. Ez domboru alapon állott fa árnya alatt, melynek gyümölcsét különféle színezett drága kővek képezték. Alant egy vízmeder volt alkalmazva, melynek nyílásánál egy sárkány előre nyuló fővel, szétárt torokkal tűnt szembe, arany farkát többszörösen gyűrűbe csavarva. Teste annak a legkritikább kagylókból összerakott, többi részei pe-

dig az egész műnek tiszta aranyból készitve; pompás talapjával mintegy három lábnyi magasságra emelkedék. A királyt ezen fénytűzésben a főnemesség híven követte. Ők közönségesen himmenyét, nyest, czoboly, bárszony, skarlát, selyem, kamuka, arannyal, ezüsttel s drága kővekkal himzett mezekben jelentek meg nyilvánosan. Ez mind befolyt a művészetek s mesterségek haladására.

A kolozsvári ötvösök műtőkéllyét meggyőzően bizonyítja az, hogy a királyoknak, nemzeti fejedelmek, a külföldi követeknek és két szomezéd császárnak századokon át az ő műveiket adta a város, az elsőeknek új ajándékuul, az utóbbiaknak szintén ilyenkor s midőn valamire közbenjárásukat és kedvezésüket keresték.

Bethlen Gábor fejedelem, midőn 1615-ben a szultánnak és udvari embereinek beklüdtötte a szokott ajándékait, a szultánnak Kolozsvárról készült két nagy gyertyatartót küldött. Dóczy András, a római császár erdélyi követé, azon évi febr. 1. értesítven urát az erdélyi fejedelem szándékáról s az udvarában levő hírekről, e gyertyatartókról így ír: „a török császár synagógája számára, a hol a felségéd és a szent Háromság ellen Mohamed törvénye szerint mindennap ünnepélyes szertartás van, kétszáz márká sulyk két ritka műtű ezüst gyertyatartót készitettett országga fővárosában Kolozsvárt, a mit külön követé most viszen Konstantinápolyba.

Az 1877-ik évben Kolozsvárti rendezett iparművészeti kiállítás alkalmával, a legnagyobb föltűnést okozta azon nyergek gyike, melyet ifju gróf Teleki Sámuel állított ki.

Ezen nyereg eleje és kápája aranyozott ezüst lemezzel volt bevonva, ez alig látszott ki a gazdag sodronyos, zománcoz díszítések alól. A szakértők véleménye egyhangu volt: ez a legszebb erdélyi zománc, mely mostanáig ismertté vált. A nyereg sodrony zománcoz ezüst kupjainak díszítette egy-egy kiemelkedő drága kővekkal díszített töblöl indul ki, s egy ugyanilyenekkel képzett virágban végződik.

Apafi halálával bevégeződött a nemzeti fejedelmek korszaka! A híres erdélyi és kolozsvári ötvösök hanyatlása iz ezzel beköszöntött. A nemzeti fejedelemség megszűntével, az erdélyi ipar hanyatlása is beköszöntött, különösen látható volt ez magában Kolozsvárt.

A könyv ára 2 frt. Kapható a szerzőnél.

Tövises és narancsvirágok.

„Az anya büne” szerzőjétől.

Az „Ellenzék” részére fordította: AMICA.

XLVIII.

(Folytatás.) (77)

Azon órák alatt, midőn együtt voltak társalgásuknak mindig egy tárgya volt — Lord Ryvers.

Egy reggel a domb tetőn állottak, a lent levő mededezőbe zuhogó vízesést nézve. Gwendolin a társához fordult.

— Olvasa annak a két szeretőnek a szép történetét — kérdé — kiket a király parancsára a vízbe ölték?

— Nem olvastam, — válaszolá Viola.

— Reám mély benyomást tett, mondá Gwendolin és tekintete a vízesésen nyugo-

dott; és az a különös, hogy mindig arra gondolt, midőn itt állók. Egy nagy király halála ítélt egy férfit. Viola, mit gondol, hogy az milyen halál volt! Ahhoz a leányhoz kö-tötték, a kit régóta szeretett, és az volt a rendelet, hogy elevenen dobják őket a tengerbe. A férfi örlt és meg volt elégedve a halálával. Én nem tudom, de talán hosszasan és reménytelenül szerette a leányt; de örömmel fogadta az ítéletét. Azt állította, hogy életének a legboldogabb pillanata az utolsó lesz. Azt gondoltam — tudom, hogy ostoba gondolat — de nem tehetek róla — midőn ott állók, gyakran gondolom, hogy ugyan azt a sorsot örömmel fogadnám.

Viola megrázkódott e szavakra.

— Én nem nevezem azt szerelemnek — mondá; az bolondulás.

— Az a legigazibb szerelem, — kiáltá Gwendolin; és az az asszony, aki nem tudja azt érezni, az a szerelem természetét nem ismeri.

És Viola nem tudott szabadulni ettől a képtől. Láttá férjét a napfényvel a hajón a domb tetőn állani; láttá őtet azon leány karjaival átölve, ki őtet oly nagyon szerette; láttá őket együtt a habzó és süstörgő vízbe esni, és a leány szemében láttá a kiolt-hatatlan — az örök szerelmet égni Fajdalmas kiáltás tört ki az ajkairól; Marr kiaszony csudálkozva nézett rá.

— Miről gondolkodik? — kérdé.

És Viola, megrettenve, egész őszintén válaszolta —

— Azt a jelenetet festettem magam elibe. Magát láttam a vízbe esni.

Gwendolin nevetett.

— Lehet, hogy valamikor azt teszem, mondá; de Lord Ryvers nem lesz velem.

Mily különös, hogy az egyik asszony oly kevéssé becsüli azt, a miért a másik ele-

hazai örménység főhelyének, Szamosújvárosának középpontján fogják felállítani, a múlt század első negyedében fejtette ki közéleti és gazdasági nagyságát.

Csödtömeg eladási hirdetmény.

Dicső-Szentmártoni Weisz M. Mór közadós csödtömegéhez tartozó és a csödléltár 1—1159 tételei alatt 7957 forint 22 kr. beszerzési árban leltározott bolti árucikkek, u. m. különböző szövetek, gyapott, czernák stb. üzleti berendezés és házi-butorok, az erzsébetvárosi kir. törvényszék mint csödb róságnak 8421—98 számú végzése alapján együttesen és egyszerre 3000 frt kikiáltási ár mellett nyilvános árverés útján elfognak adatni.

Ezen árverezésnek megtartására 1898 évi november hó 15. napjának d. e. 9 órája alóli tömeggondnoknál kintüzetik s ahhoz venni szándékozók oly megajgyzással hivatnak meg, hogy a tömeg a 3000 frt kikiáltási áron alul eladatni nem fog, s hogy árverezők az árverés megkezdése előtt 800 forintot bánatpénzül kötelesek a tömeggondnok kezéhez letenni.

Az árverés elfogadása felett a csödbíróság határoz, a vételért köteles vevő az elfogadásról szóló értesítés keltétől számított 8 nap alatt letett bánatpénze elvesztésének terhe mellett alóli tömeggondnok kezéhez kifizetni, ugyanezen idő alatt köteles lesz vevő a megvett tárgyakat átvenni és elvinni.

Az eladással járó bélyeg és egyéb vételi illetékeket vevő tartozik hordozni.

Az áruk alóli tömeggondnoknál előleges jelentkezés után bármikor megtekinthetők.

Dicső Szentmárton, 1898 október 31-én.

Dr. Ferencz Ákos,
ügyvéd, tömeggondnok.

849. 1—1.

Sz. 7652—897 tlkv.

850. 1—1

Árverési hirdetményi kivonat.

A kolozsvári kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a kolozsvári kereskedelmi bank részvénytársaságnak a Hellmann Testvérek cég illetve Hellmann Salamon és Ferencz végrehajtást szenvedők elleni 3000 frt tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a kolozsvári kir. törvényszék, Kolozsvár városi kir. járásbíróság területén levő Kolozsvár városban és határán fekvő és a Hellmann Salamon tulajdonát képező következő ingatlanokra és pedig a kolozsvári 3544 tjkvben A + 1 rend. 9271. hrsz. szántóra 302 frt és a kolozsvári 3572 tjkvben A + 1. rsz. 9272. hrsz. szántóra 301 frt becsértékben, mint ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok 1898 évi november hó 21-ik napjának délelőtti 10 órájkor ezen kir. törvényszék 14. számú szobájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át bánatpénz gyanánt készpénzben vagy az 1881. évi 60. tcz. 42. §. jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadék-képes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-sa értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kolozsvári kir. tvszék, mint tkvi hatóság, 1898 évi aug. hó 19.

Csiszér Károly
kir. trvszéki bíró.

Kolozsmegyei Katona községben (1800 lakós)

a központban, egy 7 osztályos, kő és téglából épült, cserépfedéles tűzmentes **uri lakás**, bolt-helyiséggel, jó kettős pince és többféle mellék-épületekkel berendezve, egy holdnyi gyümölcsös, veteményes, diszes kerttel, elköltözés miatt örökáron, vagy esetleg bérben is több időre olcsón eladó, vagy kiadó. Igen alkalmas **kereskedőnek**, vagy nyugalomba vágyó uri családnak, vasut 3/4 óra, posta rövid időn helyben lesz, azonnal átvehető.

Értekezhetni levélben, vagy személyesen tulajdosor **Gámentzy Testvéreknél** Katonában, u. p. Mócs. 846 2—3

Kolozsvármegye M o c s i járás,

Felső-Szováthon,

jó állami ut közelében — posta helyben — egy 97 hold 535 □ öl területű tagosított

jó minőségű birtok,

9 hold erdővel, gazdasági épületekkel, egy 5 szobás jól berendezett kőépülettel, szabadkészből **eladó**.

Értekezhetni lehet: **Kántor Józseffel** Gyáluban. 847. 2—3.

MAGYAR ZONGORA GYÁR!

Van szerencsém a n. é. közönségnek tudomására hozni, hogy zongora raktárat Kolozsvárt is berendeztem és megnyitottam. A **ZONGORÁK** minden alkatrésze gyáramban készül; s épen azért azoknak úgy művészeti értéke, mint készítésének szoliditására kiváló gondot fordítok.

Különbö felhívom a közönség figyelmét alumínium hur-kerettel készült és keresztbe hurozott zongoráimra, melyre nézve egyedüli szabadalmazott vagyok.

Zongoráim jószágáért és tartósságáért kezességet válllok és biztosítom a közönséget, hogy zongoráim a külföldi gyártmányokkal szemben kiállják a versenyt, sőt az új találmány által hangszépesség tekintetében azokat felül is mulják.

Áraim a hangszerek jószágához és tartósságához képest igen jutányosak.

Képes árjegyzék rendelkezésre áll!

Raktáram Kolozsvárt

Unio-utca 12. sz. a. I. emeleten van.

Ha sikerül a n. é. közönség bizalmát ezen új magyar iparág iránt felkeltetem, fáradozásom és áldozatkészségem bőven kárpótolva leendő.

Mély tisztelettel

Thék Endre,
budapesti zongora-gyáros.

788. 6—16.

Homoki szőlőtelepítőknél igen fontos.

A cég 17 év óta áll fenn s most már az országon kívül is elterjedt a híre, — a mennyiben ma már sok nemes és vadoncz csemetét szállít Horvát-, Szlavonország, Bosznia, Cseh-, Morvaország, Galiczia, Bukovina, Stájerország, Alsó és Felső-Ausztria, valamint Szerbia, Bulgária, Románia és Németország részére. Nemesfa-állománya 500,000 drb; vadoncz állománya 8 millió. A cég évenként 4500—5000 rendelésnek küld szállítmányokat. A gyümölcsfa-iskola teljesen homoktalajon létesült s így az főként a homoki szőlőtelepítőknél kincses háza azért, mert mint tudja van, a homoktalajból kikerült fa a homokföldben éppen úgy, mint az agyagos, kövecses talajban, nemkülönb a lapos és magas (hegyes) fekvésnél biztosabban ered meg és fejlődik, mint az, mely agyagos iszaplerakódású vagy túlságosan kövérített talajban állítatik elő. A gyümölcsfajok boldogult **Boreczki Máté** mezőkovács-házi hírneves telepéről valók. Ugy magasderék, valamint törpe csemeték megrendelhetők, körte, alma, szilva, őszi barack, kajszin-barack, cseresznye, meggy, lasponya, birs, dió és eperből. Az 1—2 3—4 éves, gazdag gyökeres, fajhiteles, igen szép csemeték darabja azok erőssége szerint 15 krtól 40 krig. A 4—5 éves igen erős koronás sorfák dbja 45—50 kr. Nagyban vételnél az árak külön megállapodás tárgyát képezik. Fentirt gyümölcsfajokból táblaurítás folytán 1—2—3—4 éves selejtezett minőségű csemeték is kaphatók, erősség szerint 2—5—7—10—15 krtól, melyek gazdag gyökerezésüknek fogva főként nagyban telepítésekhez olcsóságuk folytán igen ajánlatosak. Fenti minőségű csemeték vadonczai is bármily számban és erősségben megrendelhetők a fentirt czégnél. A gazdag gyökerezetű vadonczok 1000-e azok erőssége szerint 5 frt 85 krtól 19 frtig terjed. Nagyból vételnél 5—10—15% engedmény. Levél czim: 801. 6—6

Unghváry László gyümölcsfa-iskolája, Czeplédén.

!! Tessék árjegyzéket kérni !!

Nagyobb vételnél árengedély!

Fűszer, Liszt, Rum, Likör!

Legjobb minőségű búkk és cser

tűzifa

WERTHEIMER VILMOS-nál

Széchenyi-tér, Babes-palota sarok üzletben,
és saját házánál Széchenyitér 33. sz.

Vágott tűzifa 50 kg. felül bármennyi, minden időben leggyorsabban házhoz szállítva.

Petrozsényi első minőségű salon kőszén és búkkfa szén nagy raktár. 738. 16—20

Nagyobb vételnél árengedély!

A Kolozsvári Takarékpénztár és Hitelbank **Áruraktára** 3 év óta törekvését oda irányította, hogy az

erdélyi lóhere-magnak

Kolozsvárt főpiacot teremtsen.

Hogy ez az idén is minél jobban sikerüljön, tájékoztatni kívánjuk az érdekelteket, hogy intézetünk az idén újabb áldomokat hozva, jelenleg nem kevesebb, mint 10 különféle szerkezetű kül- és belföldi lóheretisztító gép áll rendelkezésünkre, melyhez járul a szakszerű kezelés és az intézkedések lelkiismeretes, gyors és pontos végrehajtása.

Áruraktárainkban kezelt magvak export képesek, mit bizonyít, hogy 2 év alatt több mint 100 waggont küldöttünk Ausztriába, Németországba, Schweizba és Franciaországba, az érdekeltek teljes megelégedésére.

Áruraktárunkban elhelyezett és kezelt vetőmagvakat külön földi összeköttetésben álló legnagyobb magkereskedőknek magas áron tudjuk eladni.

Együttal tudatni kívánjuk azt is, hogy helyiségünkben a **magy. kir. földművelésügyi miniszterium** segítségével, mellett létesített és 7 év óta fennálló:

„Erdélyi Gazdasági Egylet Heremagtisztító Raktára” működését a napokban újra meg fogja kezdeni, hogy a gazdasági közönséget **valódi arankamentes erdélyi lóherével** ellássa.

Tisztítási költség (beleértve a raktározási és tűzbiztosítási díjakat is) 2 frt 60 krtban állapított meg métermázsánkat.

Az érdekeltek felkéretnek a tisztításra szükséges magvakat lehetőleg korán beküldeni, nehogy tavasszal feltorlódo munka folytán a lóhere és luczernamagvak kitisztítása késedelmet szenvedjen.

Esetleges fölvilágosításokra az **Áruraktár kezelőse** készséggel vállalkozik. 815. 3—8.

Százezrei a

családoknak iszzák

előszeretettel

naponta a

Eljen! eljen!

Kathreiner-féle
Kneipp-malátakávé.

Mentes a babbakénak egészségre ártalmas alkatrészeitől. Egyedül a Kathreiner-féle malátakávé az, mely annak illatát és kedvelt ízét magában foglalja. A Kathreiner-féle malátakávé étvágygerjesztő, könnyen emészthető, évek során át felfelfelt és gyermekekre nézve egyaránt hasznosnak bizonyult. Legkitűnőbb pótléka a babbakénak, valamint ajánlásra legmáltább gyógyléka is annak. Tekintettel az egészségre és takarékoságra, a valódi Kathreiner-nek többé egy háztartásból sem szabad hiányoznia.

Óvás az értéktelen utánzatoktól.

17. 7—12.